

За подвиги? . . Велики кой ги прави, да? .
Жената, Господа! . .

XV.

Смарагдица.

— Коя си ти, отъ гдѣ си ти, о жено,
Изгубенъ ли си духъ подъ небосклона,
Високоумната ли си Минерва,
Ил' цѣломудренната си Дияна,
Или пъкъ си надмѣнната Юнона?

*

— Не идж отъ Олимпа ази, друже . . .
Азъ се наричамъ просто Смарагдица.
Годинки имамъ три десетки цѣли,
И зестра три торбички съсъ грошове,
И . . . тринки като ангели дѣчица!

XVI.

Изъ A. de Vigny.

Цвѣтице бѣдно,
Ти бѣ примяна
Тамъ на онѣзи
Горска поляна.

Вѣтрѣтъ гони
Вредъ изъ полето
Твойтъ останки,
Цвѣтице клѣто!

Сжщата участь
Свали и живий,
Нищо не трае
Въ свѣта лъжливий!

Листи отъ тебе
До като падатъ,